

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

P9_TA(2022)0242

Правото на инициатива на Парламента

Резолюция на Европейския парламент от 9 юни 2022 г. относно правото на инициатива на Парламента (2020/2132(INI))

(2022/C 493/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид Рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия, във вида, в който е изменено ⁽¹⁾ („Рамково споразумение от 2010 г.“),
 - като взе предвид Междуинституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽²⁾ („Междуинституционално споразумение за по-добро законотворчество“),
 - като взе предвид своята резолюция от 16 февруари 2017 г. относно подобряването на функционирането на Европейския съюз чрез използване на потенциала на Договора от Лисабон ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 16 февруари 2017 г. относно възможното развитие и адаптиране на съществуващата институционална структура на Европейския съюз ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно състоянието на дебатите относно бъдещето на Европа ⁽⁵⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно позицията на Европейския парламент във връзка с Конференцията за бъдещето на Европа ⁽⁶⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 18 юни 2020 г. относно позицията на Европейския парламент във връзка с Конференцията за бъдещето на Европа ⁽⁷⁾,
 - като взе предвид политическите насоки на бъдещата Европейска комисия за периода 2019—2024 г., представени от нейния председател Урсула фон дер Лайен на 16 юли 2019 г., озаглавени „Съюз с по-големи амбиции. Моята програма за Европа“,
 - като взе предвид проучването от юли 2020 г., възложено от Парламента и озаглавено „Правото на инициатива на Европейския парламент“,
 - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид становищата на комисията по правни въпроси и на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи,
 - като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси (A9-0142/2022),
- A. като има предвид, че в член 15 от ДЕС се посочва, че Европейският съвет не упражнява законодателни функции;

⁽¹⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.

⁽²⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ C 252, 18.7.2018 г., стр. 215.

⁽⁴⁾ ОВ C 252, 18.7.2018 г., стр. 201.

⁽⁵⁾ ОВ C 449, 23.12.2020 г., стр. 90.

⁽⁶⁾ ОВ C 270, 7.7.2021 г., стр. 71.

⁽⁷⁾ ОВ C 362, 8.9.2021 г., стр. 6.

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

- Б. като има предвид, че Парламентът е единствената институция на ЕС, избирана демократично и пряко от гражданите; като има предвид, че за разлика от ситуацията при конституционните системи на държавите членки, Европейският парламент няма общо пряко право на законодателна инициатива, което съгласно член 17, параграф 2 от ДЕС принадлежи на Комисията, освен ако в Договорите е предвидено друго;
- В. като има предвид, че в Договорите се предвижда косвено право на законодателна инициатива, тъй като, съгласно член 225 от ДФЕС „Европейският парламент може по решение на мнозинството от съставляващите го членове, да поиска от Комисията да внесе подходящо предложение по въпроси, по които той намира, че за целите на прилагането на Договорите е необходим акт на Съюза“;
- Г. като има предвид, че в член 225 от ДФЕС се посочва също така, че „ако Комисията не внесе предложение, тя съобщава причините за това на Европейския парламент“;
- Д. като има предвид, че докладите по собствена инициатива и резолюциите на Парламента са важен инструмент за определяне на политическия дневен ред на ЕС;
- Е. като има предвид, че съгласно Рамковото споразумение от 2010 г. Комисията се ангажира да докладва относно конкретните последващи действия, предприети във връзка с всяко искане на Парламента за внасяне на предложение съгласно член 225 от ДФЕС в срок от три месеца след приемането на съответната резолюция на пленарно заседание; като има предвид, че неспазването на това задължение от страна на Комисията би могло да представлява бездействие съгласно член 265 от ДФЕС;
- Ж. като има предвид, че само една трета от процедурите по законодателна и незаконодателна инициатива на Парламента до 2019 г. могат да се считат за успешни и че повечето законодателни доклади по собствена инициатива (INL), приети от 2011 г. насам, не са довели до конкретни последващи действия от страна на Комисията, изразяващи се в съответно законодателно предложение, до 2019 г. ⁽⁸⁾;
- З. като има предвид, че съгласно Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество Комисията трябва да приеме конкретно съобщение относно последващите действия във връзка с такива искания, както и че ако „реши да не представи предложение в отговор на такова искане“, тя трябва да представи „анализ на възможните алтернативи и отговор на всички въпроси, повдигнати от съзаконодателите по отношение на анализите, свързани с „европейската добавена стойност“ и „цената на отказа от Европа““;
- И. като има предвид, че в Договорите на Парламента се предоставят преки права на инициатива по отношение на неговия състав, избора на неговите членове и техния устав, Устава на Европейския омбудсман и правото на Парламента да предприема разследване, за които се прилага специална процедура, както и по отношение на започването на процедури, свързани със зачитането на принципите на правовата държава и преразглеждането на Договорите;
- Й. като има предвид, че преките права на инициатива на Парламента далеч не са достатъчни, за да позволят на Парламента да представлява гласа на гражданите, гражданското общество и социалните партньори в рамките на европейските институции, като на практика оставят на Комисията монопол върху упражняването на законодателна инициатива;
- К. като има предвид, че една по-важна роля на Парламента при определянето на дневния ред на Съюза чрез укрепване на правото на инициатива на Парламента изисква също така разширяване на обхвата на обикновената законодателна процедура до други области на политиката и засилване на междунституционалното сътрудничество;

⁽⁸⁾ Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел по граждански права и конституционни въпроси, проучване, озаглавено „The European Parliament’s right of initiative“ (Право на инициатива на Европейския парламент), Брюксел, 2020 г., стр. 55–57.

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

- Л. като има предвид, че Парламентът представи особено амбициозна законодателна инициатива за създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права, приета през октомври 2016 г. ⁽⁹⁾ и 2020 г. ⁽¹⁰⁾, като прикани Комисията и Съвета да започнат преговори с Парламента за междуинституционално споразумение в съответствие с член 295 от ДФЕС; като има предвид, че спазването на принципите на правовата държава е една от областите, в които правото на инициатива на Парламента би могло да се развива;
- М. като има предвид, че предоставянето на Парламента на пряко право за инициатива би възстановило равновесието в законодателния процес на Съюза;
- Н. като има предвид, че емпиричните доказателства сочат, че успехът на инициативите на Парламента зависи основно от процедурата за вземане на решения, следвана от Съвета (квалифицирано мнозинство или единолушие) ⁽¹¹⁾;
- О. като има предвид, че в своята резолюция относно състоянието на дебатите относно бъдещето на Европа Парламентът припомня, че „в случай на евентуално бъдещо преразглеждане на Договорите правото на законодателна инициатива може да бъде предоставено и на Парламента, в качеството му на пряк представител на гражданите на ЕС“; като има предвид, че Конференцията за бъдещето на Европа е, наред с другото, историческа възможност за насърчване на реформите в европейската демокрация и Договорите с участието на гражданите;
- П. като има предвид, че на цифровата платформа на Конференцията за бъдещето на Европа европейската демокрация беше един от най-дискутираните от гражданите въпроси;
- Р. като има предвид, че в своята резолюция относно възможното развитие и адаптиране на настоящата институционална структура на Европейския съюз Парламентът предложи „в съответствие с обичайната практика в редица държави членки — двете камари на законодателния орган на ЕС — Съветът и преди всичко Парламентът, като единствената институция, избрана пряко от гражданите, да имат право на законодателна инициатива, без да се засягат основните законодателни правомощия на Комисията“;
- С. като има предвид, че Правилникът за дейността на Парламента определя правилата за изготвяне и приемане на резолюции съгласно член 225 от ДФЕС; като има предвид, че на практика съществува разлика между докладите по собствена инициатива (INI) и законодателните доклади по собствена инициатива (INL); като има предвид, че Рамковото споразумение от 2010 г. и Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество не правят такова разграничение;

Прякото право (преките права) на инициатива на Парламента, установено(и) с Договорите

1. подчертава и изразява съжаление, че Парламентът, въпреки че е единствената пряко избрана институция на ЕС, няма общо пряко право на инициатива;
2. подчертава, че с Договора от Лисабон на Парламента вече са предоставени преки права на инициатива, като се признава компетентността му да се самоорганизира, контролната му функция и неговата демократична легитимност като единствената пряко избрана институция на ЕС;
3. подчертава, че в институционална структура, в която Парламентът все още няма общо пряко право на инициатива, специалните законодателни процедури, които той инициира, имат специална конституционна значимост и предимство пред обикновените законодателни процедури;
4. припомня, че през последните 20 години Парламентът многократно се е възползвал от тези специални законодателни права, колкото и недостатъчни да са те; изразява съжаление обаче, че тези специални законодателни процедури твърде рядко приключват успешно поради липсата на съгласие от страна на Комисията и Съвета ⁽¹²⁾;

⁽⁹⁾ Резолюция от 25 октомври 2016 г., съдържаща препоръки към Комисията относно създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права, (ОВ С 215, 19.6.2018 г., стр. 162).

⁽¹⁰⁾ Резолюция от 7 октомври 2020 г., съдържаща препоръки към Комисията относно създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права, (ОВ С 395, 29.9.2021 г., стр. 2).

⁽¹¹⁾ Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел по граждански права и конституционни въпроси, проучване, озаглавено „The European Parliament’s right of initiative“ (Право на инициатива на Европейския парламент), Брюксел, 2020 г., стр. 12.

⁽¹²⁾ Пак там, стр. 34–35.

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

5. посочва, че Парламентът се възползва от правото си на инициатива, като стартира процедура в областта на принципите на правовата държава в съответствие с член 7 от ДЕС; изразява съжаление за липсата на последващи действия във връзка с тази процедура и последвалите я многократни призови за действие от Парламента и посочва, че Съветът не прилага ефективно член 7 от ДЕС продължава да подкопава целостта на общите европейски ценности, взаимното доверие и доверието в Съюза като цяло; счита за важно да се осигури пълно и незабавно прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) 2020/2092 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно общ режим на обвързаност с условия за защита на бюджета на Съюза⁽¹³⁾, като същевременно се зачита ролята на Парламента като съзаконотател; счита, че Съюзът остава структурно неподготвен да противодейства на отстъпления от демокрацията, принципите на правовата държава и основните права и тяхното нарушаване в държавите членки; счита, че влошаването на положението в тези области в различни държави членки показва необходимостта от истинско междуинституционално сътрудничество; изразява дълбоко съжаление относно липсата на подходящ отговор на инициативата на Парламента за създаване на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права и отново призовава Комисията и Съвета незабавно да започнат преговори с Парламента за постигане на междуинституционално споразумение;
6. отново отправя мотивираното си предложение във връзка с наличието на очевиден риск от тежко нарушение от страна на Унгария на ценностите, на които се основава Съюзът; отново изразява дълбоката си загриженост, че стандартните процедури за изслушванията не осигуряват равно третиране на Парламента, от една страна, и на Комисията и една трета от държавите членки, от друга страна, що се отнася до представянето на мотивирано предложение и условията за достъп до информация; изразява съжаление, че изслушванията все още не са довели до значителен напредък по отношение на преодоляването на очевидните рискове от тежко нарушение на ценностите на ЕС;
7. изразява съжаление, че три държави членки все още не са ратифицирали изменения закон за изборите на Европейския съюз, приет през 2018 г.;
8. освен това изразява съжаление, че до момента Съветът отказва да преговаря с Парламента относно правото му на разследване, въпреки че това противоречи на член 226 от ДФЕС и на принципа на лоялно сътрудничество, като по този начин разпоредба от Договора остава неизпълнена въпреки задължението за нейното изпълнение;
9. приветства приемането на новия Устав на Европейския омбудсман по инициатива на Парламента, който осигурява съответствието на този устав с Договора от Лисабон;

Права на инициатива на Съвета и на Европейския съвет, установени с Договорите

10. изразява съжаление, че в областта на икономическата и паричната политика член 121 от ДФЕС предвижда Парламентът да бъде единствено информиран; отбелязва също така, че Съветът де факто прилага член 121 от ДФЕС като право на инициатива в тази област и изисква допълнителни отговорности за Парламента като единствената пряко избрана институция на ЕС, която представлява гласа на гражданите;
11. освен това отбелязва, че член 68 от ДФЕС де факто се прилага от Европейския съвет като право на инициатива в областта на свободата, сигурността и правосъдието; подчертава, че Европейският съвет не е съзаконотател и че приемането от Европейския съвет на многогодишни оперативни програми в тази област без каквото и да било задължение за консултации с Парламента или Комисията следва да се преразгледа, като се има предвид сериозното въздействие на тези политики върху основните права на гражданите; призовава на Парламента и на Съвета да бъде предоставено това правомощие при равни условия при бъдещо преразглеждане на Договорите;
12. отбелязва, че съгласно член 76 от ДФЕС Съветът, чрез една четвърт от държавите членки, има право на инициатива, която е съизмерима с тази на Комисията, по въпросите на сътрудничеството в областта на административното право и полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси;
13. отбелязва, че всичко това е част от по-широка тенденция към нарастващ дисбаланс между Съвета, Европейския съвет и Комисията в правомощията за вземане на решения във всички области на политиките, в различна степен; подчертава, че тази практика подкопава институционалния баланс на ЕС, установен с Договорите; счита, че балансът следва да бъде възстановен в полза на демократичната легитимност чрез равностойни права за Парламента;

⁽¹³⁾ ОВ L 433 I, 22.12.2020 г., стр. 1.

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

14. отбелязва със загриженост липсата на прозрачност при използването на косвеното право на инициатива на Съвета, предвидено в член 241 от ДФЕС; призовава Съвета да публикува по удобен за ползвателите начин и на всички официални езици на Европейския съюз всички искания, отправени с посочване на това правно основание, и настоява Съветът да гарантира възможно най-високо равнище на прозрачност във всички свои актове⁽¹⁴⁾, при пълно спазване на правилата на ЕС относно достъпа до документи;

Косвеното право на инициатива на Парламента, установено с Договорите

15. припомня, че с Договора от Маастрихт Парламентът, като признание за уникалната му демократична легитимност, получи правото да оправя искания към Комисията за внасяне на законодателни предложения;

16. отбелязва, че в съответствие с член 225 от ДФЕС исканията трябва да попадат в сферата на компетентност на Съюза и че към момента единственото задължение на Комисията е да съобщава на Парламента причините, поради които не внася предложение;

17. припомня, че Парламентът и Комисията се споразумяха допълнително да засилят това право чрез Рамковото споразумение от 2010 г.; отбелязва, че Комисията е поела ангажимент да докладва относно последващите действия във връзка с исканията на Парламента в срок от три месеца и ако това бъде решено от колегиума на нейните членове, да внася законодателно предложение;

18. счита, че е дошло време за проява на по-амбициозна политическа воля и поради това призовава да се помисли за преразглеждане на Рамковото споразумение от 2010 г. с оглед засилване на правата на инициатива на Парламента;

19. изразява съжаление, че до 2019 г. в последващите си действия във връзка със законодателни доклади по собствена инициатива на Парламента, приети съгласно член 225 от ДФЕС, Комисията е внесла законодателни предложения по исканията на Парламента само в малък брой случаи⁽¹⁵⁾; съжالياва също така, че в повечето случаи сроковете, в които Комисията трябва да отговори на исканията на Парламента и да внесе законодателни предложения не са били спазени;

20. счита единственото задължение на Комисията да съобщава на Парламента причините за непредприемането на последващи действия във връзка със законодателен доклад по собствена инициатива, приет от мнозинството от членовете, съставляващи Парламента, за твърде недостатъчно и поради това приветства най-категорично подкрепата на председателя на Комисията Фон дер Лайен за правото на инициатива на Парламента и поетия ангажимент Комисията винаги да отговаря със законодателен акт на исканията на Парламента съгласно член 225 от ДФЕС, при пълно зачитане на принципите на пропорционалност, субсидиарност и по-добро законотворчество; счита, че Комисията следва да изпълнява този ангажимент за инициране на законодателство след приемането на такова искане от Парламента с мнозинството от съставляващите го членове под формата на законодателен доклад по собствена инициатива; счита, че този ангажимент следва да бъде засилен и че правомощията на Парламента да оказва влияние върху дневния ред на ЕС следва да бъдат увеличени;

⁽¹⁴⁾ Резолюция от 17 януари 2019 г. относно стратегическото проучване OI/2/2017 на Европейския омбудсман относно прозрачността на законодателните разисквания в рамките на подготовителните органи на Съвета на ЕС (ОВ С 411, 27.11.2020 г., стр. 149).

⁽¹⁵⁾ Европейски парламент, Генерална дирекция за вътрешни политики на ЕС, Тематичен отдел по граждански права и конституционни въпроси, проучване, озаглавено „The European Parliament's right of initiative“ (Право на инициатива на Европейския парламент), Брюксел, 2020 г., стр. 54.

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

21. приветства настоящия колегиум на членовете на Комисията за своевременните отговори на всички искания на Парламента⁽¹⁶⁾, с едно изключение⁽¹⁷⁾; подчертава освен това, че само в един случай искане на Парламента не е довело до законодателно предложение; счита, че това показва, че е създаден междуинституционален прецедент, и очаква Комисията да продължи да изпълнява ангажимента си да отговаря на всички искания;
22. счита, че разглеждането на правото на инициатива на Парламента трябва да върви ръка за ръка с по-широко разглеждане на политическата инициатива в рамките на процеса на вземане на решения в ЕС;
23. предлага предприемането на действия във връзка с Европейските граждански инициативи (ЕГИ) да се подобри и подчертава, че ако Комисията не публикува намеренията си в рамките на определения срок или посочи в съобщение, че не възнамерява да предприема действия във връзка с ЕГИ, която отговаря на процедурните изисквания и е в съответствие с Договорите, и по-специално с основните ценности на Съюза, залегнали в член 2 от ДЕС, Парламентът може да реши да приеме действия във връзка с ЕГИ чрез законодателен доклад по собствена инициатива;

Бъдещето на правото (правата) на инициатива на Парламента

24. изразява дълбокото си убеждение, че едно общо и пряко право на инициатива би засилило допълнително демократичната легитимност на Съюза, би овластило гражданите на Съюза и би отразило развитието във времето на областите на компетентност на Съюза и неговите институции към по-силна европейска демокрация;
25. счита, че на Парламента, като единствената пряко избрана институция на ЕС, следва да бъде предоставено правото да предлага законодателство;
26. е твърдо убеден, че Договорите следва да бъдат преразгледани така, че на Парламента, като на единствената пряко избрана институция на ЕС и следователно институцията, която представлява гласа на гражданите в процеса на вземане на решения в ЕС, да бъде предоставено общо и пряко право да инициира законодателство; подчертава, че Парламентът следва да започне процедурата по член 48 от ДЕС за установяване на такова право на законодателна инициатива; счита, че правото на Парламента на инициатива следва да важи най-малкото в онези области на политиката, в които Парламентът е оправомощен да приема законодателство като съзаконотател;
27. подчертава, че Конференцията за бъдещето на Европа беше безпрецедентна възможност за справяне със съществуващите недостатъци и за даване на нов тласък на европейската демокрация и силно насърчава изпълнението на препоръките на участниците в конференцията в полза на въвеждането на истинско право на инициатива за Парламента;
28. отново подчертава специалната и засилена конституционна значимост на въпросите, по които Парламентът понастоящем има право на инициатива, и счита, че това изключително право следва да бъде разширено, така че да обхваща въпроси, при които демократичната легитимност и суверенитетът на Съюза са от особено значение;

⁽¹⁶⁾ Отговори на Комисията на следните резолюции на Парламента:

- Резолюция от 8 октомври 2020 г., съдържаща препоръки към Комисията относно цифровото финансиране: нововъзникващи рискове, свързани с криптоактивите — регулаторни и надзорни предизвикателства в областта на финансовите услуги, институции и пазари“ (ОВ С 395, 29.9.2021 г., стр. 72);
- Резолюция от 22 октомври 2020 г., съдържаща препоръки към Комисията относно законодателната рамка на ЕС за спиране и обръщане на причинения от ЕС процес на глобално обезлесяване (ОВ С 404, 6.10.2021 г., стр. 175);
- Резолюция от 20 октомври 2020 г., с препоръки към Комисията относно законодателния акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за търговските субекти, които извършват дейност онлайн“ (ОВ С 404, 6.10.2021 г., стр. 31);
- Резолюция от 20 октомври 2020 г., с препоръки към Комисията относно законодателния акт за цифровите услуги: подобряване на функционирането на единния пазар“ (ОВ С 404, 6.10.2021 г., стр. 2);
- Резолюция от 20 октомври 2020 г. с препоръки към Комисията относно рамка за етичните аспекти на изкуствения интелект, роботиката и свързаните с тях технологии, (ОВ С 404, 6.10.2021 г., стр. 63);
- Резолюция от 20 октомври 2020 г. с препоръки към Комисията относно режим на гражданска отговорност за изкуствения интелект (ОВ С 404, 6.10.2021 г., стр. 107);
- Резолюция от 21 януари 2021 г. с препоръки към Комисията относно правото на откъсване от работната среда (ОВ С 456, 10.11.2021 г., стр. 161);

⁽¹⁷⁾ Отговор на Комисията на резолюцията на Европейския парламент от 13 май 2020 г., с препоръки към Комисията, озаглавена „Защитна мрежа за защита на бенефициерите по програмите на ЕС: изготвяне на план за действие при извънредни ситуации, отнасящ се до МФР“ (ОВ С 323, 11.8.2021 г., стр. 2).

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

29. отбелязва, че настоящото право на инициатива на Парламента обхваща различни специални законодателни процедури, като например регламентите, свързани със собствения му състав, избирането на неговите членове и техния устав, Устава на Европейския омбудсман, както и правото на Парламента да предприема разследвания;

30. счита, че Договорите не уреждат в достатъчна степен подобни процедури и призовава за ново междуинституционално споразумение между трите институции, посветено изключително на този въпрос, при пълно зачитане на неговата специална конституционна значимост и укрепване на демократичната легитимност на Европейския съюз; счита, че в това ново междуинституционално споразумение биха могли да се предвидят мерки за предотвратяване на институционално блокиране на досиета;

31. счита, че вътрешният правилник на Парламента следва да отразява по-добре специалния характер на тези законодателни процедури; препоръчва по-специално, когато приемането на акт от Парламента изисква одобрението или съгласието на Съвета и становището или одобрението на Комисията, Парламентът, след гласуването на предложения акт, да започне процедура на консултация с тези институции; счита също така, че Парламентът следва да рационализира процедурите за изменение на тези предложени актове след провеждането на такива консултации;

32. счита, че разширяването на обхвата на обикновената законодателна процедура и определянето на обикновена законодателна процедура, при която Парламентът има право на инициатива, следва да се разглеждат като допълващи се процеси;

33. счита, че признаването на пряко право на инициатива на Парламента не би изключило възможността Комисията да запази успоредно право на инициатива или монопола си върху определено право на инициатива, например в областта на бюджета; възможно е също така да се предвиди Съветът също да има пряко право на инициатива в строго определени области; призовава трите институции да обмислят как успоредните права на инициатива биха могли по ефективен начин да съществуват съвместно и да се прилагат на практика;

34. поема ангажимент изцяло да оползотворява, да развива и да укрепва потенциала на косвеното право на инициатива на Парламента, както е предвидено в Договорите и доразвито в междуинституционалните споразумения и чрез ангажимента на председателя на Комисията Фон дер Лайен;

35. счита, че Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество играе важна роля за осигуряването на честно и прозрачно сътрудничество през целия законодателен цикъл и позволява да се постигне по-добро и взаимно разбиране на съответните позиции на различните институции;

36. призовава за съвместна оценка на функционирането на Рамковото споразумение от 2010 г. и на необходимостта от целенасоченото му преразглеждане, за да се гарантира, че неговите разпоредби и срокове, свързани с косвеното право на инициатива на Парламента, могат да бъдат ефективно спазвани; призовава също така Съвета и Комисията да оценят заедно с Парламента до каква степен Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество следва да бъде преразгледано, за да се премахнат евентуалните пречки пред правомощията на Парламента да предлага законодателни инициативи;

37. счита, че е целесъобразно Парламентът да преразгледа своите вътрешни правила, процедури и изисквания, включително по отношение на изготвянето на законодателни доклади по собствена инициатива съгласно член 225 от ДФЕС, за да се гарантира, че предложенията са целенасочени и добре обосновани; предлага рационализиране на процедурите, посочени в Правилника за дейността на Парламента за изготвяне и приемане на резолюции съгласно член 225 от ДФЕС, за да се гарантира, че всяко искане до Комисията за законодателна инициатива се взема предвид по подходящ начин, като винаги се спазва Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, независимо от парламентарната резолюция, която включва искането;

38. поема ангажимент да отдава предпочитание на тези инструменти като основно средство за отправяне на искане за внасяне на законодателни предложения от страна на Комисията; във връзка с това посочва необходимостта да се отправят искания само към Комисията и да се гарантира, че съдържанието на законодателните доклади по собствена инициатива остава в обхвата на предмета, съгласно решението; подчертава, че за да може Парламентът да приема целенасочени и добре обосновани доклади съгласно член 225 от ДФЕС трябва да се осигури необходимият за това технически и административен капацитет;

39. подчертава, че е важно да се осигури тясно сътрудничество с Комисията през целия жизнен цикъл на законодателните доклади по собствена инициатива, за да се гарантира, че процесът е възможно най-ефективен, прозрачен и приобщаващ; подчертава ролята на Съвета на председателите на комисиите и на Председателския съвет в това отношение;

Четвъртък, 9 юни 2022 г.

40. подчертава, че Парламентът напълно зачита Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество, в което се подчертава необходимостта от предварителен анализ на „европейската добавена стойност“, както и от оценка на „цената на отказа от Европа“, и че той разполага със структурата, необходима за дейностите по оценка на въздействието, които да бъдат предприети, доколкото това е възможно, преди представянето на законодателен доклад по собствена инициатива с цел подобряване на оценката на европейската добавена стойност, предвидена в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество;

41. счита, че при оценката на принципите на субсидиарност, пропорционалност и по-добро законотворчество, като част от последващите действия във връзка с исканията на Парламента за законодателни предложения съгласно член 225 от ДФЕС, Комисията следва надлежно да взема предвид съпътстващите анализи относно „европейската добавена стойност“ и „цената на отказа от Европа“, изготвени от Парламента; посочва, че съгласно Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество Комисията вече е поела ангажимент да отговори на всички въпроси, повдигнати от съзаконодателите във връзка с такива анализи;

42. освен това счита, че Комисията следва ясно да свързва проектите на предложения, приети след предложение на Парламента съгласно член 225 от ДФЕС, със съответни законодателни доклади по собствена инициатива, като предоставя ясен „отпечатък на законодателното влияние“;

43. поема ангажимент да насърчава по-тясна координация с Комитета на регионите и с Икономическия и социален комитет чрез надлежно отчитане на техните становища в рамките на член 225 от ДФЕС;

44. отново заявява, че достъпността, етиката и прозрачността са от първостепенно значение и трябва да ръководят дейностите на всички институции на ЕС; призовава за това цялата съответна информация относно законодателните доклади по собствена инициатива, като например вътрешните процедурни стъпки или последващите действия от страна на Комисията, да бъде лесно достъпна онлайн на всички официални езици на Европейския съюз;

45. отново подчертава значението на предзаконодателния етап и припомня ролята на Парламента, предвидена в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество и Рамковото споразумение от 2010 г.; призовава за ускоряване на работата по създаването на съвместна законодателна база данни, както е предвидено в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество;

46. припомня значението на участието на гражданите и гражданското общество за демократичната легитимност на ЕС; призовава всички институции на ЕС да ги включат по съдържателен начин в процеса на вземане на решения на всички етапи от цикъла на политиката;

o

o o

47. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията и на парламентите и правителствата на държавите членки.
